

Ændringsforslag nr. 5 uden for betænkningen af *Alfred Jensen m. fl.* (se sp. 988) om indsættelse af en ny paragraf *forkastedes* med 139 stemmer mod 4.

§ 11
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 i betænkningen *forkastedes* med 83 stemmer mod 56.

Ændringsforslag nr. 4 i betænkningen *vedtoges* enstemmigt med 87 stemmer; 56 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 12, således ændret, og § 13
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 uden for betænkningen af *Alfred Jensen m. fl.* (se sp. 989) om indsættelse af en ny paragraf *forkastedes* med 139 stemmer mod 4.

Ændringsforslag nr. 6 i betænkningen *forkastedes* med 87 stemmer mod 56.

§§ 14-16
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om patenter.

(Første behandling findes i tidenden sp. 728, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 105).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ophævelse af krigs- og besættelsestidens midlertidige patentlovgivning.

(Første behandling findes i tidenden sp. 728, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 105).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Lund Jensen): Udvalget har i 4 møder behandlet de to lovforslag og har herunder haft samråd med handelsministeren og har modtaget en deputation fra De danske Patentagenters Forening.

Vedrørende forslag til lov om ændring i lov om patenter er der i udvalget opnået enighed om, at afgifterne, som foreslået af ministeren, tages ud af loven, således at de fremtidig, når forholdene taler derfor, kan reguleres gennem en ministeriel bekendtgørelse. Udvalgets tilslutning hertil er dog givet under den forudsætning, at patentafgifterne ikke fastsættes højere end nødvendigt for gennemgående at give dækning for udgifterne ved patentdirektoratets virksomhed. Dette har den højtærede handelsminister erklæret sig indforstået med. Udvalget betragter det ligeledes som en forudsætning, at der ikke administrativt foretages væsentlige ændringer i de forskellige afgifters indbyrdes forhold.

Derimod har udvalget fundet det rimeligt at imødekomme et ønske fra patentagenterne om, at betalingsfristerne for de forskellige afgifter fortsat indeholdes i loven, samt at der i loven fastsættes en frist på 6 måneder fra bekendtgørelsens dato, før forhøjelse af afgifterne kan træde i kraft.

[Lund Jensen.]

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 til § 1, der er tiltrådt af handelsministeren, tilsigter udelukkende at føje disse frister ind i loven, medens ændringsforslag nr. 3 gør det muligt at lade loven træde i kraft allerede den 1. december i år.

På hele udvalgets vegne skal jeg anbefale at stemme for de stillede ændringsforslag og for lovforslaget, således ændret.

Til forslag til lov om ophævelse af krigs- og besættelsestidens midlertidige patentlovgivning har handelsministeren stillet 3 ændringsforslag. Efter ændringsforslagene nr. 1 og 2 får patenthavere efter denne lov en frist indtil 1. januar 1960 til at søge deres patentrettigheder beskyttet efter den almindelige patentlov. Loven får i øvrigt virkning fra 1. december i år.

På det samlede udvalgs vegne skal jeg anbefale også dette lovforslag med de af ministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Peter Larsen: Ved første behandling af lovforslaget om ændring i patentloven gav jeg på mit partis vegne udtryk for den betænkelighed, vi måtte nære med hensyn til at holde afgifterne uden for selve loven. Jeg gav hermed udtryk for vor principielle opfattelse af dette spørgsmål og fastholder denne, uanset at ministeren har givet tilsagn om, at man ikke vil opkræve større afgifter end nødvendigt til dækning af de med patentdirektoratets virksomhed forbundne udgifter.

Jeg synes også, man kan sige, at man under udvalgsarbejdet har fået en bekræftelse på, at vor opfattelse ikke alene er principielt rigtig, men også er rigtig ud fra et praktisk hensyn. Jeg må i denne forbindelse henvise til de udtalelser, som er fremsat af de Danske Patentagenters Forening; de er for mig at se meget vægtige. Man har netop peget på, at det kan være og er en fordel, at andre end rent administrative synspunkter kan få lejlighed til at finde udtryk ved en eventuel ændring af disse afgiftsbeløb, og at disse synspunkter jo lettest kan komme til udtryk, når man ved en almindelig gennemgang af disse spørgsmål i lovsform her i folketinget i almindelighed kan få lejlighed til at tage stilling til dem. Jeg synes også, det andet synspunkt,

som er blevet nævnt under udvalgsbehandlingen og i de skrivelser, vi har modtaget fra de samme mennesker, nemlig hensynet til de udlændinge, der er interesseret i den danske patentlov, er et hensyn, som må veje tungt. Jeg mener, at man ud af loven direkte bør kunne læse, hvor meget der skal betales i afgift på de pågældende områder. Det er for øvrigt for alle, der beskæftiger sig med problemer vedrørende denne lovgivning, en fordel, om man direkte ud af loven kan læse, hvor meget der skal betales. Jeg synes altså, at der fra alle de mennesker, der står i det praktiske arbejde, er fremført vægtige synspunkter, som ligger nogenlunde på linje med de tanker, jeg gav udtryk for ved første behandling. Jeg vil ved denne lejlighed beklage, at det ikke har været muligt at opnå tilslutning til det hovedsynspunkt, at afgiftsbeløbene bør stå i loven som hidtil.

Jeg vil gerne videre sige, at jeg er lidt bange for konsekvensen af det, vi her viderefører. Vi har i venstre den opfattelse, at det rigtigste er, at man så vidt muligt i lovsform fastsætter både de beløb, der skal indbetales til staten, og de beløb, staten skal udbetale. Det er for os noget principielt og noget vigtigt, som vi også i denne forbindelse kun kan beklage at det ikke har været muligt at skabe en bredere tilslutning til.

Om de af udvalgets ærede ordfører omtalte ændringsforslag vil jeg fastslå, at de er udtryk for en væsentlig forbedring i forhold til lovforslagets oprindelige indhold, idet der for os at se herigennem tilvejebringes større sikkerhed mod tilfældigheder, end lovforslaget rummede, en sikkerhed for de mennesker, denne lov berører.

Jeg vil derfor på mit partis vegne, uanset at vi ikke har fået vore principielle ønsker opfyldt, anbefale de foreliggende ændringsforslag til vedtagelse.

Handelsministeren (Philip): Jeg kan indskrænke mig til at takke for den gode modtagelse, lovforslagene har fået. Jeg lyttede selvfølgelig med stor interesse til den ærede sidste talers indlæg, men jeg konstaterede, at man inden for partiet venstre har overvundet de betænkeligheder, man havde, i alt fald så vidt, at man var indstillet på at stemme for lovforslaget om ændring i patentloven. Jeg ville tro — idet jeg her gen-

[Handelsministeren.]

tager det, som allerede er sagt af udvalgets ærede ordfører, nemlig at det ikke er tanken med dette lovforslag, at det skal blive en skattelov, men udelukkende en adgang til at skaffe dækning for de udgifter, der er forbundet med patentvæsenet — at også partiet venstre kan føle sig beroliget med hensyn til, at der i fremtiden kun vil blive opkrævet, hvad der er nødvendigt til dette formål.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om patenter.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 3 og § 3, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet udvalgsbehandling.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ophævelse af krigs- og besættelsestidens midlertidige patentlovgivning.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2, § 2, således ændret, § 3, ændringsforslag nr. 3 og § 4, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet udvalgsbehandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til undervisningsministeren af *Henry Christensen, Damsgaard, Erik Erikson, Fanger, From, Gottschalck-Hansen, Hvidberg, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Ole Bjørn Kraft, Axel Kristensen, Thorkil Kristensen, Poul Møller, Sønderup, Erna Sørensen, Poul Sørensen, Thestrup og Øllgaard.*

(„Vil undervisningsministeren nærmere redegøre for, hvorfor han har modsat sig at følge den i finansudvalget fremsatte opfordring til gennem egentlige lovforslag at forelægge de betydelige bevillingsandragender til udbygning af videnskabelige institutioner fremfor at skaffe sig hjemmel på tillægsbevillingsloven?“).

Ordføreren for forespørgerne (Henry Christensen): Når venstre og det konservative folkeparti har fundet det fornødent at stille den foreliggende forespørgsel til den højtærede undervisningsminister, er det, fordi der efter vor opfattelse er tale om en uhyre vigtig side af den praksis, hvorefter folketingets bevillingsmyndighed udøves. Det har altid hørt til de centrale og aldeles afgørende ting ved frie og demokratiske forfatninger, at det folkevalgte kammer, altså her i Danmark folketinget, havde en virkelig og ikke blot en formel indflydelse på og kontrol med de offentlige bevillinger. Dette har også gennem alle de tider, hvorunder vi har haft en fri forfatning, fundet udtryk i forfatningen, i øjeblikket i grundlovens § 46, der indeholder bestemmelsen om, at ingen udgift må afholdes uden hjemmel i den af folketinget vedtagne finanslov eller i en af folketinget vedtaget tillægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov. Dette er for så vidt en klar bestemmelse, men uanset at vi har denne klare bestemmelse, ved vi alle, at mange udgifter helt eller delvis har fundet deres første hjemmel, uden at grundlovens krav har været opfyldt, nemlig ved tilslutning fra finansudvalget i forventning om efterbevilling over tillægsbevillingsloven. Det har været en praksis og en fremgangsmåde, der har været erkendt nødvendig fra alle sider, men det har også tilsvarende været klart — eller burde i hvert fald have været det — at man så til gengæld måtte udvise den allerstørste forsigtighed med benyttelsen af denne fremgangsmåde, og at især større bevillinger, og ikke mindst da når det drejer sig om bevillinger, der planlægger eller starter nye store offentlige anlægsudgifter eller offentlige investeringer, ikke bør gennemføres ad denne vej.

Det tilfælde, der danner baggrund for forespørgslen, vedrører to bevillinger, som den højtærede undervisningsminister har søgt finansudvalgets tilslutning til. Den ene